

4629
B. 1148

Piripilli - Liisu.

Trükitud „Postimehe“ trükikoja kirjadega, Tartus.

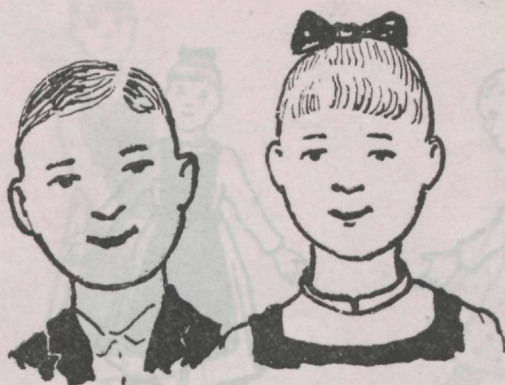
ENSV. TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

43940

1941.12

Piripilli-Liisu.

1.

Jaaku Leenat olid ikka
Rõõmsad, lahked, wiisakad,

2.

Aga nende õde Liisut
Näed sa kõmmis wahtiwat.

3.

Ikka seisis nagu wingus,
Ikka lói ta karjuma,
Juhtus kas mis tahte asi
Wastumeelt tal olema.

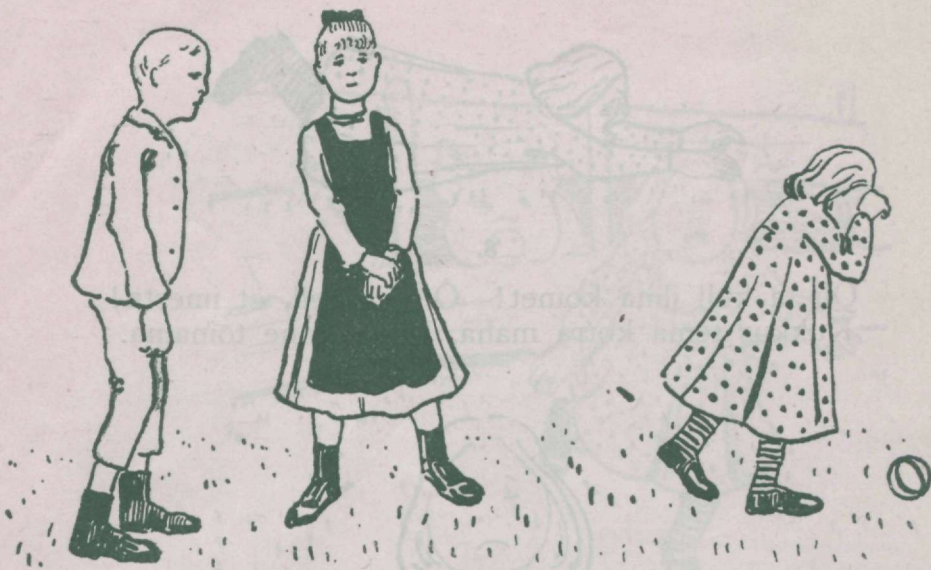
4.

Ise tahtis pallimängu teistega ta alata,

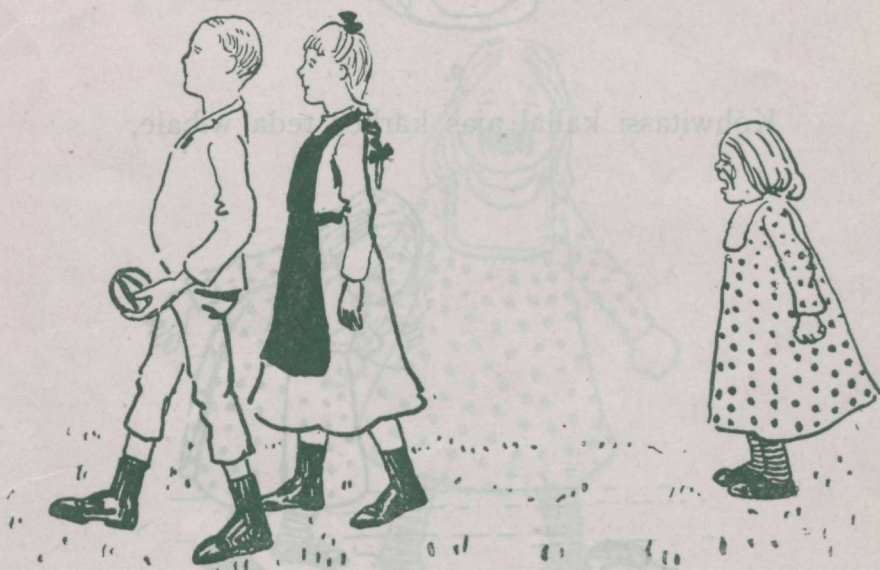
5.

Ülespüüda ta ei mõistnud, sai siis päha palliga.

6.

Gummist pall ei teegi paha, ei ta palju waluta,
Aga Liisu pistis kohe koledasti karjuma.

7.

Teinekord nüüd läksid teised kahekesi mängima,
Selle üle Liisu kohe hirmsal wiisil huluma:

8.

Oli ta küll ilma komet! Õrn ja hell, et imesta!
Kukkus tema korra maha, lõi ta kohe tõinama.

9.

Kohwitassi kallal ajas kärbes teda wihale,

10.

Hirmutada wõis ka teda ilmasüüta hiireke;

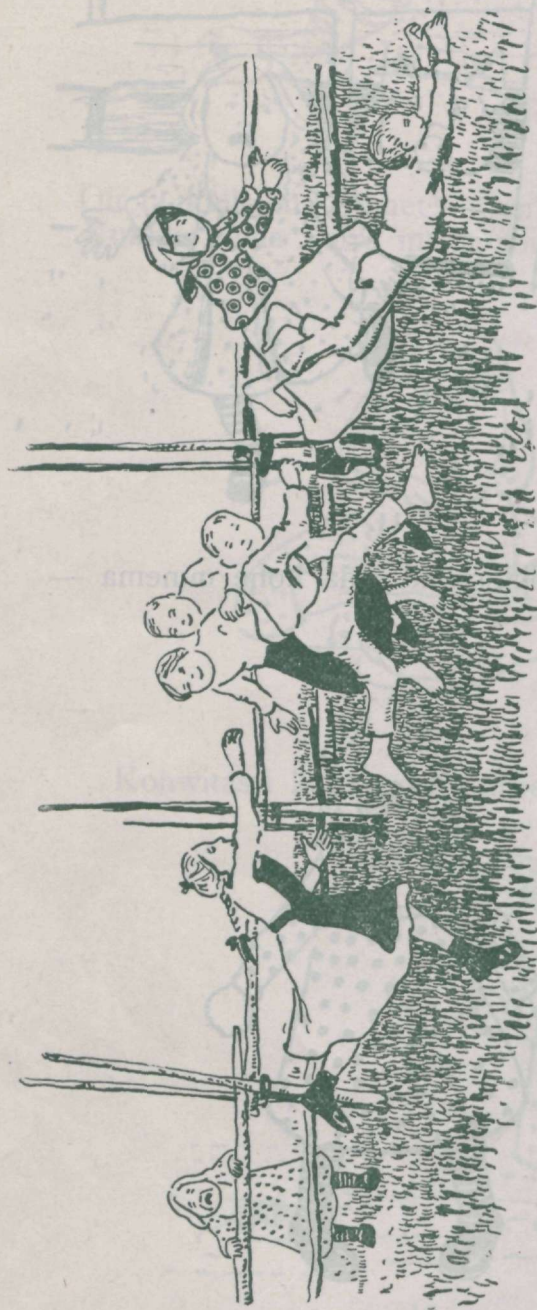
11.

Sead aias rõhkisiwad teda kohe minema —

12.

Iga tühja asja pärast pistis tema huluma

13.

„Piripilli-Liisu“ panid
Nimeks lapsed temale,
Kaasa võtta nad ei võinud
Teda oma mängule.

Oleks nemad „wiimsemängul“
Teda puudutanudgi,
Kohe oleks suu tal olnud
Suurest kisast pärani.

14.

Nutu alguses lõi nagu
Nagu wiltu natuke,

17.

Warsti lõikab hele kisa
Lihast läbi kui ka luust.

15.

Kohe kostis läbi nina
Iniseja hääleke;

18.

Kisa kaswab, suu see wenib
Laiaks suure rutuga

16.

Esimesed nututilgad,
Hulumine kostab suust,

19.

Ja siis wiimaks paneb Liisu
Täiest kõrist mõirgama.

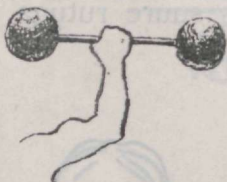
Aga loodus, see ei lase
Ennast ial narrida,
Seda näeme Liisu juures
Omaks imestuseks ka.

Igat asja, mis sa ilmas
Osawasti harjutad,
Wiid sa wiimaks täiusele,
Teda suureks wenitad.

20.

Laiaks lähwad uued saapad,
Kui sa ikka kannad neid,

21.

Jõuumees jämedamaks ajab
Tõstmisega lihakseid,

22.

Joodik ajab joomisega
Oma janu suuremaks,

23.

Palju söömisega teed sa
Oma kõhu paksemaks.

24.

Liisul aga kaswasiwad
Nuttes suureks pisarad,

26.

Sagedamaks läksiwad,

25.

Ajaga nad paisusiwad,

27.

Weeresid kui kanamunad
Mööda põski alla tal,
Ikka suuremad ja enam,

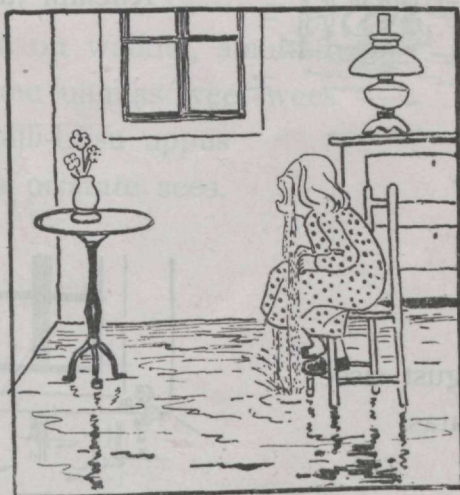
28.

Wiimaks päris pladinal.

29.

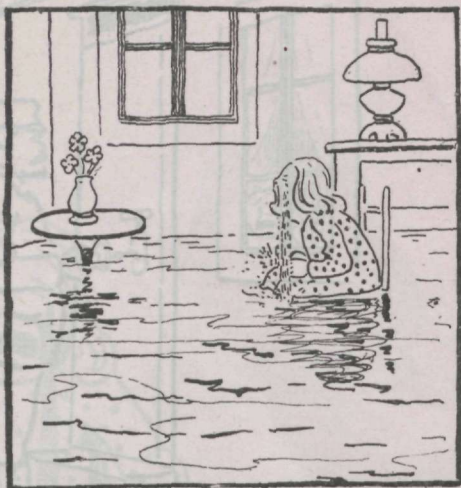
Isa, ema, wend ja õde läksid korra kõndima,
Liisu jäeti parem kodu — kodus wõis ta karjuda.

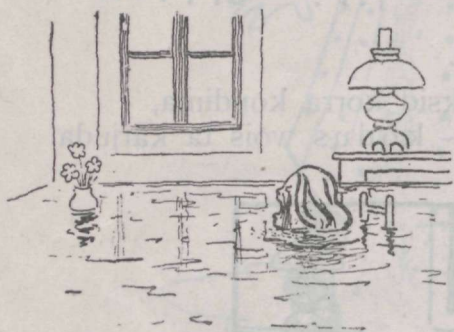
30.

Liisu istus luku taga, nuttis toa tilku täis
Ikka kõrgemale tõusis toas pisarwete seis.

Wesi tõusis, Liisu karjus
 Hirmul ikka hullemalt,
 Karjumisest tõusis wesi
 Ikka ülespoole alt.

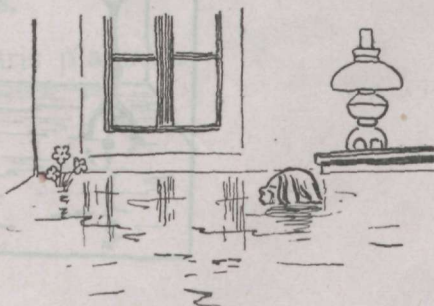
31.

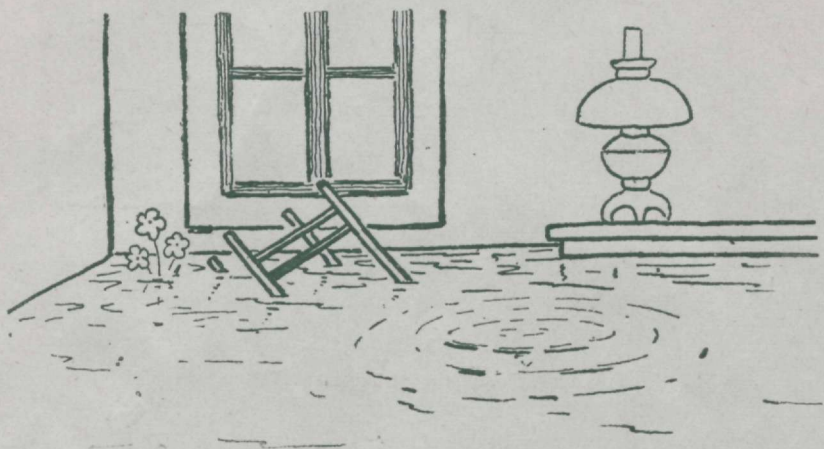
32.

Liisu karjus, wesi tõusis,
 Kaelani ju ulatas,

Jooksis juba kurgust sisse,
 Haale ära lämmatas.

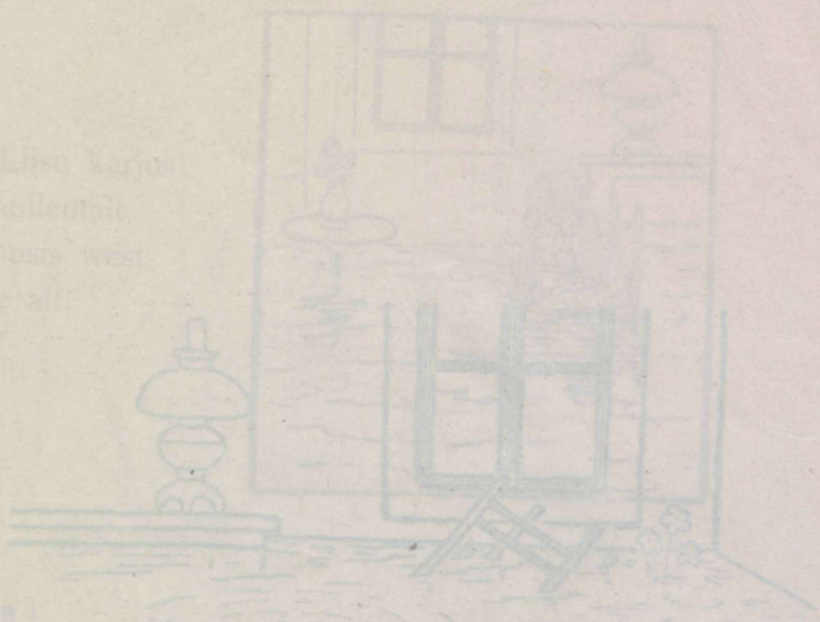
33.

34.

Kõik on vaikne, ainult tooli
Näeme ujumas veel wees —
Piripilli-Liisu uppus
Oma pisarate sees.

West tüsss, lüsu kapis
 karpud, dika kollendalt,
 karmuusest tüsss west
 Ikks 10 poole all.

Trükitud „Postimehe“ trükikojas, Tartus.

